

- непрозора системи оплати праці;
- відсутність механізмів контролю за ефективністю посадових окладів;
- наявність ситуацій, коли оплата праці для нових посад у компанії необгрунтовано вища оплати давно працюючих співробітників;
- згідно тарифної системи оплати праці підвищення заробітної плати здійснюється для всіх працівників, незалежно від цінності працівника та його внеску до загального результату діяльності компанії;
- надмірний податковий тягар тощо.

Отже, впровадження системи грейдів на підприємстві дає змогу забезпечувати об'єктивне оцінювання працівників, що допоможе ефективно та справедливо розподіляти фонд оплати праці, а також забезпечувати стабільне удосконалення та розвиток працівників підприємства.

1. Закон України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995, №17. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/108/95-вр>.

2. Проблеми оплати праці і зайнятості в оцінках громадян України і експертів // Соціологічні дослідження: Центр Разумкова. – №10. – 2010.

3. Шахно А.Ю. Система грейдування як сучасна форма оплати праці на підприємстві / А.Шахно // Інноваційна економіка: Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2013. – №6 (44). – С.187-194.

4. Лозовський О. Впровадження системи грейдингу на вітчизняних підприємствах / О. Лозовський, О. Таран, В. Таран // [Електронний ресурс] – Режим доступу: ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/2972/.../103.p

5. Офіційний сайт консалтингової компанії Hay Group [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://atrium.haygroup.com/ww/>

6. Система грейдів: кожному своє // «Агробізнес сьогодні» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/kermo-kerivnyka/1604-systema-greidiv-kozhnomu-svoie.html>.

Мешко В.В.

к.е.н., доцент

Ужгородський Національний університет

ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Для будь-якого підприємства надзвичайно важливим фактором стабільного функціонування та росту є забезпечення належного рівня фінансових ресурсів. Ефективне їх використання якраз і відображає фінансову діяльність компанії.

Фінансова діяльність — це система форм і методів, які використовуються для фінансового забезпечення функціонування підприємств та досягнення ними поставлених цілей, тобто це та практична фінансова робота, що забезпечує життєдіяльність підприємства, поліпшення її результатів [4]. Управління фінансовою діяльністю підприємства – це вид професійної діяльності, направленої на управління фінансово-господарським функціонуванням підприємства. Управління фінансовою діяльністю є одним з ключових елементів всієї системи сучасного управління підприємством. [6]

Існує багато підходів та думок авторів щодо визначення функцій фінансової діяльності. Спробуємо їх систематизувати. Щоб краще зрозуміти функції фінансової діяльності, розглянемо основні її цілі.

В науковій літературі виділяють наступні цілі управління фінансовою діяльністю:

- виживання фірми в умовах конкурентної боротьби (часто фірмі для витіснення своїх конкурентів доводиться йти на дуже великі витрати, тому від того, як розподілені обмежені фінансові ресурси фірми, залежить, виграє вона чи програє в конкурентній боротьбі);
- запобігання банкрутства і великих фінансових невдач (таку мету може ставити перед собою фірма, що має систематичні труднощі з фінансовими ресурсами);
- лідерство в боротьбі з конкурентами;
- максимізація «ціни» фірми (первісна політика по відношенню до акцій фірми збільшує число потенційних інвесторів, збільшує авторитет фірми серед кредиторів, підвищує надійність фірми);
- прийнятні темпи зростання економічного потенціалу фірми (фірма задоволена своїм становищем, але щоб не втратити його, прагне розвиватися на рівні найближчих конкурентів);
- зростання обсягів виробництва і реалізації (фірма відчула впевненість в собі, в своїх силах, а також у зростанні кількості своїх споживачів);
- максимізація прибутку (для тих фірм, які не впевнені у своєму завтрашньому дні і хочуть вичавити все з такого сприятливого положення);
- мінімізація витрат (для фірм, що зазнають труднощі з фінансовими ресурсами);
- забезпечення рентабельної діяльності. [1]

Косменко Л. основними функціями управління фінансовою діяльністю вважає наступні:

1. Розробка фінансової стратегії підприємства. При реалізації цієї функції формується система цілей і цільових показників фінансової діяльності на довгостроковий період. Фінансова стратегія підприємства розглядається як невід'ємна складова частина загальної стратегії його економічного розвитку.

2. Створення організаційних структур, що забезпечують прийняття і реалізацію по всіх аспектах фінансової діяльності підприємства. В процесі реалізації цієї функції управління фінансовою діяльністю необхідно забезпечувати постійну адаптацію цих організаційних структур до змінних умов функціонування підприємства та напрямів фінансової діяльності. Також ці структури повинні бути інтегровані в загальну організаційну структуру управління підприємством.

3. Формування ефективних інформаційних систем, що забезпечують обґрунтування альтернативних варіантів управлінських рішень. В процесі реалізації цієї функції повинні бути визначені обсяги і зміст управління фінансовою діяльністю; сформовані зовнішні і внутрішні джерела інформації, що задовольняють ці потреби; організований постійний моніторинг фінансового стану підприємства і кон'юнктури ринку.

4. Здійснення аналізу різних аспектів фінансової діяльності підприємства. В процесі реалізації цієї функції проводиться експрес- і поглиблений аналіз окремих фінансових операцій; фінансових результатів діяльності філій та відокремлених підрозділів підприємства; узагальнених результатів діяльності підприємства в цілому і в розрізі окремих її напрямів.

5. Здійснення планування фінансової діяльності підприємства по основних напрямках. З реалізацією цієї функції пов'язана розробка стратегічних планів, а також системи поточних планів і оперативних бюджетів по основних напрямках фінансової діяльності різними структурними підрозділами і по підприємству в цілому.

6. Розробка дієвої системи стимулювання реалізації прийнятих управлінських рішень в області фінансової діяльності. [3]

Яценко В.М. виділяє такі функції:

- раціональне використання фінансових коштів ;
- зацікавленість у результатах фінансово-господарської діяльності ;

- відповідальність за результати фінансово-господарської діяльності ;
- контроль за фінансовою діяльністю підприємства. [7]

На основі таких підходів спробуємо виділити основні функції управління фінансовою діяльністю підприємства:

- оптимальність трансформації фінансових ресурсів в інші види ресурсів (матеріальні, трудові, грошові);
- доцільність і ефективність вкладень в основні форми, їх склад і структура;
- оптимальність оборотних коштів;
- ефективність фінансових вкладень.

1. *Базилінська О.Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика навч. посіб. / О.Я. Базилінська. – 2-ге вид. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 398с.*

2. *Ковальчук К.Ф. Аналіз господарської діяльності: теорія, методика, розбір конкретних ситуацій.: навчальний посібник / К.Ф. Ковальчук – К.: Центр учбової літератури, – 2012. – 326 с.*

3. *Косменко Л. Управління фінансовою діяльністю підприємства / Л. Косменко [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://conf-cv.at.ua/forum/67-679-1>.*

4. *Мних Є.В. Фінансовий аналіз: підручник / Є.В. Мних, Н.С. Барабаш. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2014. – 536 с.*

5. *Фінанси підприємств: підручник / [Поддєрьогін А.М., Білик М.Д., Буряк Л.Д. та ін.]; кер. кол.авт. і наук. ред. проф. А.М. Поддєрьогін. – Восьме вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2013. – 219 с.*

6. *Фінансовий менеджмент. Практикум: навч. посібник / Л. Д. Буряк, М. Д. Білик, О. М. Грицино та ін.; за заг. ред. А. М. Поддєрьогіна. – К.: КНЕУ, 2015. – 335 с.*

7. *Яценко В. М. Фінансовий аналіз: навч. посіб. для студентів вищих навч. закл. / В. М. Яценко, О. М. Шинкаренко, Н. М. Бразилій – Черкаси: ЧДТУ, 2010. – 267 с.*

Мискін Ю.І.

к.е.н., доцент

Університет державної фіскальної служби України

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ОБЛІКОВОГО СПРЯМУВАННЯ

Розглядаючи питання підвищення ефективності підготовки фахівців облікового спрямування першочергово варто звернути увагу на об'єктивні обставини на фоні яких реалізується сьогодні освітній процес. Серед основних таких обставин варто відзначити: гармонійне поєднання компетенцій різних технологій управління, що обумовлено об'єктивною інтеграцією останніх, та першочергову орієнтацію освітнього процесу на запити практики.

Орієнтація на окреслені вище обставини, вимагає організацію освітнього процесу спрямувати на: 1) забезпечення високого рівня базової фахової підготовки; 2) максимальне наближення освітнього процесу до реальної практики; 3) мінімізацію витрат на доведення продуктивності праці працівника (студента) до корпоративного рівня; 4) ідентифікацію компетенцій. Для цього необхідно налагодити ефективну співпрацю вишів з бізнес-структурами. Серед основних напрямів такої співпраці варто відзначити: участь практиків у формуванні методичних матеріалів; сертифікація компетенцій від бізнес-структур; заняття, практика та працевлаштування на фірмах.

Організація такої співпраці можлива у двох формах: участь фірм у освітньому процесі; функціонування різних курсів із залученням практиків для освоєння студентами додаткових компетенцій (формування яких не передбачено у освітньому процесі).